

Is God religieus?

Ze zeggen dat om het gezellig te houden en op een verjaardagsfeest niet in ruzie te verzanden je niet moet beginnen over politiek of over godsdienst. En laat ik nu op dit feest toch eens wat overhoop halen betreft godsdienst. Ik ga het hebben over religie en geloven. Let wel, het is mijn persoonlijke visie. Neem er gerust aanstoot aan, ook al is dat niet mijn opzet. Je gelooft wat je wil geloven.

Mijn doel is voor mijzelf eens gestructureerd op te schrijven hoe ik tegen geloven aankijk. Wellicht biedt het interessante openingen voor anderen. Mijn waarheid hoeft zeker niet jouw waarheid te zijn. Dat brengt mij op een eerste thema, namelijk tolerantie. Ik ben tolerant naar mensen met een andere mening, maar regelmatig zijn mensen niet tolerant naar mij vanwege mijn mening.

Mijn ervaring is dat mensen naarmate ze meer geloven minder tolerant zijn. Dit zie ik trouwens ook in de wetenschap, wat mijns inziens óók een geloof is. Wetenschap zit vol met aannames en we weten meer niet dan wel. Voor mij is de enige objectieve wetenschap de wiskunde. De rest is hooguit een tijdelijke waarheid waar veel mensen dus onhandig aan vast kunnen houden.

Een belangrijke eigenschap van de mens in wording is nieuwsgierigheid. Kinderen kunnen zich verwonderen en willen dan ontdekken. Alles is eens nieuw en kan worden geabsorbeerd. Naarmate we volwassen worden neemt onze openheid af, alsof er minder nieuwe zaken bij kunnen laat staan oude zaken kunnen veranderen. Het is voor de evolutie van de mens van belang om open te blijven staan.

Punt is dat we zo weinig zeker weten. Nou ja, we denken vaak dat we iets wel zeker weten. Dat is ook goed, als we er maar niet te krampachtig aan vasthouden. Iedereen komt er als het goed is meerdere keren in het leven achter dat de waarheid toch anders is dan zo lang gedacht. Waarom dan niet open blijven staan voor andere meningen om daarmee de mogelijkheid van evolutie open te houden.

Taal is maar een taal en zeer beperkt. Mijn woorden kunnen een allergie triggeren. Een taalfout kan al afwijzing oproepen. De uitnodiging is niet direct iets te vinden, maar erover te mijmeren. Ons onbewuste is zoveel intelligenter dan ons bewuste. Ons voelen is zoveel doortastender dan ons denken. Ons lichaam is zoveel wijzer dan onze hersenen.

Ik ben niet gelovig opgevoed en ben mijn hele leven al behoorlijk eigenwijs. Mijn ouders waren naar eigen zeggen wel katholiek, maar deden er niets aan. Ze waren neutraal en dus ook niet anti. Ik daarentegen was altijd wel anti, ik geloofde niet in God en had in zekere zin een hekel aan godsdienst en religie. Ik heb sowieso altijd moeite gehad met autoriteit of het nu school of werk was.

Wel heb ik altijd een spirituele inslag gehad. Er is meer tussen hemel en aarde zeg maar. Als kind 'zag ik dingen', maar dat verdween in de 'doe maar normaal' grote mensen wereld. Pas in de mid-life kwam het terug, zoals bij zoveel mensen deze levensfase aanleiding is om eens even stil te staan bij wie je in wezen bent. Pas na mijn vijftigste kon ik mijn overtuiging dat God niet bestaat loslaten.

Waarbij ik maar meteen aangeef dat ik waarschijnlijk heel anders in God geloof dan de meeste gelovigen. Ik heb daar al iets over geschreven in mijn artikel 'De Spirituele Weg'. Ik geloof in zowel de evolutie als in God in de zin van de bron van alle leven in dit universum. Ik geloof in een eenheidsbewustzijn dat bepalend is voor alle materie in dit universum. De universele wet komt voort uit het bewustzijn van God.

Weten doe ik het niet en weten doe ik het wel. Wat ik zelf heb ervaren komt mij voor als weten, maar daarmee is het nog niet waar dus weet ik het niet. Een medium dat met overledenen contact heeft zal menen dat die ervaring waar is en denken te weten wat echt is. Ik ben van mening dat de vorm zich aansluit bij dat betreffende medium, omdat het door zijn of haar filter moet kunnen gaan.

De essentie is dat God de inzichten doorgeeft op een wijze die voor dat medium geschikt is. Die vorm is slechts een vorm en vooral waar voor dat medium. Het gaat om de boodschap die gegeven wordt, nooit om de vorm. Tarotkaarten, een glazen bol, maar evengoed een Bijbelverhaal zijn slechts middelen om inzichten over te brengen. We hechten ons teveel aan de vorm, de middelen.

Belangrijk is ons te richten op de bron zelf en je rechtstreeks aan te laten raken door God. Vroeger had ik deze zin nooit uit mijn strot gekregen, maar nu voelt het vrij om niet precies te weten wat God is. Vergeet niet te mijmeren, want in de mijmering kan God dicht bij je komen. Er zijn mensen die hier echt niet tegen kunnen, maar als ze eenmaal voelen in plaats van denken verandert ook hun wereld voorgoed.

Met verbazing heb ik altijd gekeken naar de verschillende godsdiensten en al die verschillende stromingen binnen godsdiensten. Allerlei stromingen begonnen door mensen die dachten het beter te weten dan hun voorgangers. Godsdiensten die 'met de tijd meegaan', ook zo vreemd. Alsof de universele wet kan wijzigen als gevolg van de evolutie van de mens.

Al die godsdiensten zijn begonnen door mensen. Eigenlijk altijd door volgelingen van profeten. Ik geloof in het bestaan van de levens van Boeddha, Jezus en Mohammed. Dat zij werkelijk contact hadden met God als bron van alle leven. Dat ze als medium ook behept waren met een eigen filter, omdat ze mens waren. Dat hun volgelingen hun profetie gebruikten als middel voor houvast, voor de onbewuste mens: 'macht'.

Alle ware profeten gaven aan dat de mens zelf verbinding moest maken met God. Zij gingen niet tussen God en de mens in staan. Deze profeten hadden boodschappen voor de mensheid, in die tijd, voor die fase van de evolutie. En tegelijk die universele wet die altijd geldig zal blijven, de basis waarop alle godsdiensten zijn gebouwd. Die basis is voor mij waar, de machtsbolwerken erop zijn nep.

Hét boek dat mij anders naar God heeft leren kijken is 'Het Evangelie van Thomas, het weten van een ongelovige.' geschreven door Bram Moerland. Het is gratis online te vinden en ik kan het iedereen aanraden. De vertaling van en met toelichting op de gevonden oorspronkelijke brontekst van de gnosis geeft een heel andere boodschap dan die van het traditionele christendom.

De Islam is voor mijn gevoel gebouwd op twee fases in Mohammeds leven. Een eerste fase die puur was en een tweede fase waar het leven littekens heeft

achtergelaten die doorklinken in de profetie. Zoals ik het op mijn manier interpreteer, zo interpreteren alle imams het ook op een eigen wijze. Alleen Allah kan zijn waarheid spreken en daarvoor moet je rechtstreeks met Hem praten.

Onder al die bouwwerken van religies ligt een enorme liefde klaar voor ieder mens die dat wil omarmen. Helaas zijn het juist de religies die de mensen afhouden van die rechtstreeks aanraking door God. Alles wat je voorzegt is doctrine. Kun je een kind vertellen wat evenwicht is of moet je dat het kind zelf laten ervaren? Alles wat je erover vertelt zal een filter zijn voor de ervaring.

Mijn schrijven maakt zich er ook schuldig aan, ik weet het. Het beïnvloeden is ook niet te voorkomen. In de ontmoeting tussen mensen kunnen we van elkaar leren maar evengoed verzanden in het modderige pad van de ander. Mijn vader zei altijd 'Je moet je best doen.' en nu zit dat nog steeds in mijn systeem. Het heeft iets goed en tegelijk iets onhandigs. Het is de vraag in welke mate het van mij zelf is.

Valt er nu te praten en wezenlijk van gedachte te wisselen met gelovigen die diep in een religie zitten. Kun je een open gesprek voeren met iemand die overtuigd is van een platte Aarde of het bestaan van virussen? Ik denk dat virussen bestaan, maar weten doe ik het niet. Ik kan alleen afgaan op wat ik denk te weten en of wat anderen aangeven logisch klinkt of niet.

Mijn idee is dat alles op microniveau een bolletje is en dat daarom op macroniveau ook alles een bolletje zal zijn. Ik geloof dus niet in een platte Aarde. Maar bewijzen kan ik het niet. Wanneer iemand daarin wil geloven, dat moet 'ie dat maar doen. Als ik het mijne maar mag geloven. Als ik maar geen last heb van wat anderen geloven en mij willen opdringen. Corona bijvoorbeeld.

En dat is het breekpunt. De vrijheid om jezelf te kunnen zijn en te geloven in wat je zelf wil. Al die mensen die macht via instituties gebruiken om te kunnen heersen over anderen houden de evolutie tegen. Of ze nu leider zijn of volgeling, ze zijn allemaal even erg. Het vervelende is dat zoveel volgelingen dat helemaal niet door hebben. Ze denken te strijden voor 'de goede zaak'.

Wanneer toch eens ieder mens zou toegeven het te weten en tegelijk het niet te weten, dan zouden we enorme stappen samen kunnen maken op weg naar God. Ik kreeg destijds de ingeving 'We komen niet van God, maar we worden door Hem aangetrokken.' Het was toen een logica, maar nu begrijp ik er niets meer van. Het is als een droom. En eigenlijk vind ik het nu heerlijk om 'niet te weten'.

En of het nu over religie gaat of over wetenschap, over de Anunnaki of over reptielen, over een platte Aarde of over de Big Bang, over Corona of over cholesterol, over Neocons of over economie, het is allemaal hetzelfde liedje. Niets van dat al zit in ons, het speelt zich af in de illusie van ons denken. We hebben er mee te maken, maar we zijn het niet.

Keppeltjes, hoofddoekjes, yogamatjes, kruisjes, walvissenvlees enzovoort, het zijn afleidingen van waar het leven werkelijk om draait. Verzinsels om niet moeite te hoeven doen in zelfverwezenlijking. Theorieën om zaken buiten ons te kunnen

leggen en anderen de schuld te kunnen geven. Bouwwerken om in te kunnen verdwalen. Terwijl we ons alleen maar hoeven over te geven.

Onvoorwaardelijke overgave aan het leven, zonder angst voor de dood en dus ook zonder angst voor dat leven. In vrijheid door niet te weten, maar wel in openheid door te verwonderen en te blijven ontdekken. Niets vastzetten, want alles is slechts tijdelijk en zal veranderen. De enige constante is de universele wet, de voorgeprogrammeerde creatie van materie uit bewustzijn, God.

Wat ik heb geschreven is niet van belang, het gaat om het mijmeren naar jouw eigen tijdelijke waarheid. Leren loslaten. Durven verwonderen. Pure overgave aan het leven. Niet weten en toch bewust worden. Kijk uit voor grote constructies in het denken, want die kunnen het uitzicht flink belemmeren. Voelen. Alert zijn op het herkennen van de aanraking. De liefde willen omarmen.

Nico Cost, 24 maart 2023